

Вид 89 - 2011
Від 18.06.11

ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ

**УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

02 червня 2011 року

№ К-17561/08

Вищий адміністративний суд України у складі: суддя Костенко М.І. – головуючий, судді Бившева Л.І., Острович С.Е., Степашко О.І., Усенко Є.А., при секретарі Сватко А.О.

розглянув у судовому засіданні касаційну скаргу державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва (далі – ДПІ)

на постанову господарського суду міста Києва від 30.07.2007

та ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду від 25.09.2009 у справі № 29/245-А (22-а-5503/08)

за позовом кредитної спілки «Фін-Еко»

до ДПІ

про скасування податкових повідомлень-рішень.

Судове засідання проведено за участю представників:

позивача – Козинця П.М., Кравчук В.Ю., Серебрякова В.Т.,

відповідача – Шкодича Ю.В.

За результатами розгляду касаційної скарги Вищий адміністративний суд України

ВСТАНОВИВ:

Позов подано про скасування податкових повідомлень-рішень ДПІ від 23.03.2007 № 0001461750/0 та від 24.04.2007 № 0001461750/1 в частині донарахування позивачеві податкового зобов'язання з податку з доходів фізичних осіб у сумі 58920,14 грн. (у тому числі 19640,14 грн. за основним платежем та 39280 грн. за штрафними санкціями).

Постановою господарського суду міста Києва від 30.07.2007, залишеною без змін ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 25.09.2008, позов задоволено повністю. У прийнятті вказаних рішень попередні судові інстанції виходили з того, що з огляду на приписи підпункту 7.2 статті 7 та підпункту 22.1.4 пункту 22.1 статті 22 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» обов'язок позивача як податкового агента щодо нарахування та сплати податку з доходів фізичних осіб у вигляді процентів на їх додаткові пайові внески, виникає лише з 01.01.2010, у зв'язку з чим донарахування податковим органом податку з доходів фізичних осіб на суми, виплачені у 2005-2006 роках, є неправомірним.

У касаційній скарзі до Вищого адміністративного суду України ДПІ просить скасувати ухвалені у справі судові акти та прийняти нове рішення по суті. Доповідач: Костенко М.І.

спору, посилаючись на невідповідність висновків судів нормам матеріального права. Так, в обґрунтування касаційних вимог, скаржник зазначає, що проценти, виплачені членам кредитної спілки на пайові внески, не є процентами у тому розумінні, в якому це значення вжито у пункті 7.2 статті 7 названого Закону, а відтак такі проценти мають оподатковуватися за правилами, наведеними у підпункті 9.2.3 пункту 9.2 статті 9 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб», тобто за ставкою, установленою у пункті 7.1 статті 7 цього Закону.

У запереченні на касаційну скаргу кредитна спілка «Фін-Еко» зазначає про правильність та обґрунтованість висновків попередніх інстанцій та просить залишити оскаржувані рішення без змін, а скаргу – без задоволення.

Перевіривши повноту встановлення судовими інстанціями фактичних обставин справи та правильність застосування ними норм матеріального і процесуального права, заслухавши пояснення присутніх у судовому засіданні представників сторін, Вищий адміністративний суд України дійшов висновку про відсутність підстав для задоволення касаційної скарги ДПІ з урахуванням такого.

Попередніми судовими інстанціями у розгляді справи встановлено, що фактичною підставою для визначення кредитній спілці «Фін-Еко» оспорюваної суми податкового зобов'язання з податку з доходів фізичних осіб за названими податковими повідомленнями-рішеннями слугував зафіксований в акті перевірки від 16.03.2007 № 67/22-1/25592697 факт неутримання позивачем відповідної суми податку під час виплати своїм членам процентів на додаткові пайові внески у період з серпня по грудень 2005 року та з січня по вересень 2006 року.

У статті 1 Закону України «Про кредитні спілки» кредитну спілку визначено як неприбуткову організацію, засновану фізичними особами, професійними спілками, їх об'єднаннями на кооперативних засадах з метою задоволення потреб її членів у взаємному кредитуванні та наданні фінансових послуг за рахунок об'єднаних грошових внесків членів кредитної спілки.

Згідно зі статтею 19 зазначеного Закону майно кредитної спілки формується за рахунок: вступних, обов'язкових пайових та інших внесків членів кредитної спілки (крім внесків (вкладів) на депозитні рахунки); плати за надання своїм членам кредитів та інших послуг, а також доходів від провадження інших видів статутної діяльності; доходів від придбаних кредитною спілкою державних цінних паперів; грошових та інших майнових пожертвувань, благодійних внесків, грантів, безоплатної технічної допомоги як юридичних, так і фізичних осіб, у тому числі іноземних; інших надходжень, не заборонених законодавством. Майно кредитної спілки є її власністю. Кредитна спілка володіє, користується та розпоряджається належним їй майном відповідно до закону та свого статуту.

За змістом статті 21 цього ж Закону кредитна спілка відповідно до свого статуту: приймає вступні та обов'язкові пайові та інші внески від членів спілки, залучає на договірних умовах внески (вклади) своїх членів на депозитні рахунки як у готівковій, так і в безготівковій формі. Кредитна спілка має право самостійно встановлювати розмір плати (процентів), яка розподіляється на пайові членські внески та нараховується на внески (вклади), що знаходяться на депозитних рахунках членів кредитної спілки.

Статтею 23 Закону України «Про кредитні спілки» передбачено, що внески (вклади) членів кредитної спілки на депозитні рахунки, а також нарахована на такі кошти та пайові внески плата (проценти) належать членам кредитної спілки на праві приватної власності.

Відповідно до підпункту 4.2.12 пункту 4.2 статті 4 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» до складу загального місячного оподаткованого доходу включається дохід у вигляді процентів (дисконтних доходів), дивідендів та роялті, вигравшів, призів; інші доходи, крім зазначених у п.4.3 цієї статті.

До складу загального місячного або річного оподаткованого доходу платника податку не включаються такі доходи (що не підлягають відображенню в його річній податковій декларації), зокрема, суми виплат чи відшкодувань (крім заробітної плати чи інших виплат та відшкодувань за цивільно-правовими договорами), що здійснюються з урахуванням норм пункт 9.7 статті 9 цього Закону іншими неприбутковими організаціями (крім кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ) та благодійними фондами України, чий статус визначається відповідно до закону, на користь отримувачів таких виплат, крім будь-яких виплат або відшкодувань членам керівних органів таких організацій або фондів та пов'язаним з ними фізичним особам (підпункт «в» підпункту 4.3.5 пункту 4.3 статті 4 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб»).

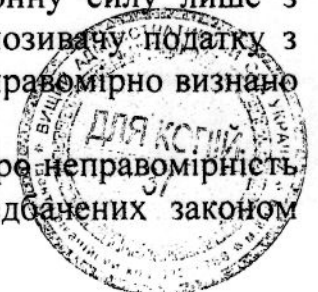
Пунктом 7.2 статті 7 цього ж Закону встановлено ставку податку на рівні 5 відсотків від об'єкта оподаткування, нарахованого податковим агентом як процент на вклад (внесок) до кредитної спілки, створеної відповідно до закону.

Отже, як вірно зазначено судами попередніх інстанцій, з правового змісту наведених законодавчих норм вбачається, що дохід, нарахований членам кредитної спілки у вигляді процентів на їх додаткові пайові внески, має оподатковуватись за ставкою 5 відсотків, а не за ставкою 13 відсотків.

Крім того, цілком обґрунтованими є і посилання судів першої та апеляційної інстанцій на те, що згідно з підпунктом 22.1.4 пункту 22.1 статті 22 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» підпункт 4.2.12 пункту 4.2 статті 4 цього Закону у частині включення до загального місячного оподаткованого доходу доходів у вигляді процентів на поточний або депозитний (вкладний) банківський рахунок (у тому числі картковий рахунок), вклад до небанківських фінансових установ згідно із законом або процентів (дисконтних доходів) на депозитний (ощадний) сертифікат та підпункти 9.2.1, 9.2.2 пункт 9.2 статті 9 цього Закону у частині оподаткування процентів набувають чинності з 01.01.2010.

Тобто приписи зазначеного Закону відповідно до яких має здійснюватися нарахування та сплата податків кредитною спілкою як податковим агентом у випадку виплати процентів по вкладам (внескам) до кредитної спілки фізичним особам, які внесли такі вклади (внески), вступають в законну силу лише з 01.01.2010. Відповідно до нарахування податковим органом позивачу податку з доходів фізичних осіб на суми, виплачені у 2005-2006 роках, правомірно визнано судовими інстанціями незаконним.

За таких обставин слід погодитися з висновками судів про неправомірність оспорюваних податкових повідомлень-рішень, а тому передбачених законом

підстав для скасування оскаржуваних постанови та ухвали місцевого і апеляційного судів не вбачається.

Керуючись статтями 160, 167, 220, 221, 223, 224, 230, 231 Кодексу адміністративного судочинства України, Вищий адміністративний суд України

УХВАЛИВ:

1. Касаційну скаргу державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва залишити без задоволення.

2. Постанову господарського суду міста Києва від 30.07.2007 та ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду від 25.09.2009 у справі № 29/245-А (22-а-5503/08) залишити без змін.

Ухвала набирає законної сили з моменту її проголошення і може бути переглянута Верховним Судом України в порядку статей 236-238 Кодексу адміністративного судочинства України.

Головуючий суддя:

М.І. Костенко

судді:

Л.І. Бившева

С.Е. Острович

О.І. Степашко

Є.А. Усенко

З оригіналом згідно

М. Костенко

14 06 11